

GAZETA POŁUDNIOWO - PRUSKA.

Nro. 90.

w Szrodę dnia 11. Listopada 1795.

z Poznania d. 10. Listop.

J. O. Xże Jmc Krasicki Arcy-Biskup Gnieźnieński nadiechał tutaj wczora w wieczor. — Na przybycie tak szanownego Goscia dawał JW. IX. Rydzynski Biskup Chelminski wspianiał wieczera, na ktorey wiele znacznych osob znajdowało się. — Przytomność godnego, i znanego, z wielkiego swiatła, Meza, powszechne w publiczności tutajszej, wraza ukontentowanie.

Ciąg dalszy z Warszawy pod d. 31. Paźdź. doniesionej ordynacji sądu naywyższego appellacyjnego pierwszej izby.

26) Dostateczność konwikcyi w wszelkich sprawach do sądu swego należących, stosownie do prawa seymu Grodzieńskiego, zachowana być powinna. Na wniesienie chociażby jednego z JW. Asessorow wotowania w każdej materii do Rezolucyi przychodzącej, dozwolone być ma, zaw sze jednak głośnie mi wotami. Sekretne zaś wota dozwolone nie będą. Sędziom w tym sądzie zasiadającym, zostawie się wolność przekładania stronom zgody, i teyże czynienia. Sędziowie pierwszych instancyi, za złe sprawowanie Urzędu z sądzenia i Urzędowania, w tym sądzie appellacyjnym pierwszej izby odpowiadać, i karom przez prawo seymu Grodzieńskiego przepisany m ulegać będą.

27) Na końcu każdego Miesiąca W. pisarz sądu swego czynić będzie rapporta do JW. rządcy, z wyrażeniem wiele wpisow w którym regestrze znajdowało się, ile z nich przez przeciąg Miesiąca odsądzono, wiele dekretow z kontrowersyi, lub zgodnych, albo kondemnat nastąpiło, i wiele jeszcze w którym Regestrze do sądzenia pozostają.

Obowiązki Wielmożnego Pisarza.

Być przytomnym w sądzie, dekreta w polskim języku zgodnie z sentencyonarzem pisać, napisane

stronom czytać, te żądającym z podpisem swoim ekstraktem wydawać, mieć dozor nad kancelaryjstami, aby nie więcej iak złoty 1. od arkusza ściślejszym charakterem 24 wiersze na iedney stronie po arkusza mającego, oraz należytość za papier śpiewany, i za każde przyciśnienie pieczęci pogroszy 6 płacono było dostrzegać, zebrane pieniądze za wydawane Extrakty dekretow i od pieczęci na końcu każdego Miesiąca do skrzynki komportować, dekretały sądowe pod swoim dozorem porządnie utrzymywać, seryarz dekretow i rezolucyi sądowych na końcu dekretu przyłączać, karty dekretu aby numerowane były, mieć baczność, rapporta na końcu każdego Miesiąca do JW. rządcy podawać, pieczęć w kancelaryi sądowej utrzymywać będzie.

Przysięga Wielmożnego Pisarza.

Ja N. przylegam &c. Iż mając sobie naznaczoną ze skarbu publicznego za trzymanie Piora w sądzie appellacyjnym izby pierwszej pensyą, tą iedynie kontentować się będą, zapłaty żadney pretendować, ani przez siebie, ani przez sabordynowane osoby, tak w podarunkach, iako i innych wynalazkach wymagać nie będę, nad kancelaryjstami pod moją dependencyą będącemi, aby nad opis prawa depaktować nie ważyli się zwłoką extradycyi, lub innemi wynalazkami więcej nad należytość nie brali i nie wymagali, baczność mieć będę, wszystkie kontrowersye stron z summaryuszow i z treści dokumentow przez strony podanych, stosownie do sentencyi w dekret wpisywać będę, praktyk żadnych, lub interessowania w sprawach czynić nie będę, sekretu izby nikomu nie wydam, i wszystkie obowiązki pisarza wedle Boga i sumienia odbywać będę, tak mi panie Boże dopomóż &c.

Obowiązki Urodzonego Regenta.

Ur. Regent w czasie choroby W. Pisarza, lub

koniecznej potrzeby wyiechania iego, wszelkie obowiązki do tegoż W. Pisarza ściągające się zastępować, nadto rejestra do przyjmowania wpisów ustanowione, porządnie utrzymywać, do nich wpisy nie zostawiając żadnego spacium wolnego, z relacyi sobie podanych lub dekretów terminu zachowane mających, podług przepisu wyższego przyjmować, od każdego wpisu nie więcej jak po złotym jednym brać, też opłatę do skrzynki na końcu każdego Miesiąca oddawać, wokandy wpisów z każdego rejestru wypisywać, wypisane na tablicach drzwi izby sądowej przybijać kazać, protokół kondemnat utrzymywać, każdą kondemnatę z aktykacją terminu w tenże protokół wpisywać, i nie wprzód kondemnaty aż po wpisaniu w protokół z inserowaniem terminu Extraktami stronom żądającym z podpisem swoim wydawać, wybraną należytość od każdego arkusza ściślejszym charakterem licząc na każdej stronie wierszy 24 po złotym jednym do skrzynki na końcu każdego Miesiąca komportować, a wydając rekwiirującym na papierze ściepłowanym ekstrakty, od tychże należytość za papier ściepłowany odbierać, dekreta swoją ręką w protokół wpisywać porządnie, seryarz tychże dekretów spisany, na końcu dekretatu dla ścisłego wyszukania dołączać, i co tylko onemu od sądu zlecono będzie, pilnie i wiernie wykonywać powinien.

Przysięga Ur. Regenta

Ja N. przysięgam &c. Iż mając powierzone rejestra do przyjmowania wszelkich wpisów, oneż sam swoją ręką, nie na kartki, ale zaraz w rejestr *per extensum*, z wyrażeniem powodów pozwanych, przypozywanych, i treści o którą rzecz z pozwów autentycznych i terminów przez dekreta zachowanych, pilnie i wiernie bez żadnej zwłoki wpisywać, i na każdą rekwiizycją potrzebującego wydawać będę, od których wpisów żadnej depaktacyi, tylko po złotym jednym od jednego wpisu biorąc, czynić będę, i przy tej straży rejestrów, aby się jakie nie działy inkonweniencye i fabrikacye, pilnować, i należytą zachować ostrożność, równą dawać będę bacność na protokół kondemnat, i aby w nie terminu z iakiemi strony do sądu przychodzą inserowane były dopilnować. Zebraną perceptę od wpisów i wydawania kondemnat do skrzynki wiernie na końcu każdego Miesiąca oddawać będę. A w czasie słabości lub wyjazdu W. Pisarza, miejsce iego zastępując, obowiązki dla niego przepisane pilnie wykenam, sekretu izby przez

żaden sposób nie wydam, i co tylko mi od sądu poleczone będzie dopełniać starać się będę, tak mi Bóże dopomóż &c.

Obowiązki Ur. Insygnatora.

Urodzony Insygnator ma być przyśięgły, przed ktorey wykonaniem winien złożyć kaucyę, ktorey dostateczność sąd rozpozna, na sądach zawsze być obecnym: adiudicata od stron lub ich plenipotentów dekretem przysądzone odbierać, tychże rejestr porządku utrzymywać, z nich na końcu każdego Miesiąca przed JW.W. delegowanemi i osobą od Administracyi skarbu publicznego wyznaczoną rachować się, retenta na delatę do exekucyi podawać, czynić w imieniu swoim z rozkazu sądu w sprawach bezpieczeństwa tegoż sądu tyczących się, i kryminalnych, wokandy wpisów z każdego rejestru wypisane woźnemu do przywołania spraw dawać, papier, kałamarze, piora, świece, tak do potrzeby izby sądowej i kancelaryi utrzymywać, zebraną perceptę z grzywien od expensy zbywającą, za rezolucyami sądu do kasły generalney skarbu publicznego oddawać. Dozor nad woźnemi, aby obecni i trzeźwo przy sądach znajdowali się, ochędostwo izby utrzymywali, zachowywać, oraz wszelkie zlecenia sądu pilnie i wiernie dopełniać ma.

Przysięga dla Ur. Insygnatora.

Ja N. przysięgam &c. Jako wszelkie adiudicata prawem przepisane, i dekretami przysądzone od stron lub ich plenipotentów, do skrzynki sądowej wiernie odbierać, rejestra tychże adiudikat, oraz z nich wydatków porządnie utrzymywać, zebraną perceptę i od expensy zbywającą, do kasły generalney skarbu Publicznego oddawać, retenta z adiudikat u stron zalegające, do exekucyi sprawiedliwie podawać, oraz wszelkie zlecenia sądu, wiernie i pilnie wykonywać będę, tak mi Panie Bóże dopomóż &c.

Ustanowienie rejestrów sądowych w izbie drugiej, i reszta tej prdyncyi w następującym numerze.

z Berlina d. 3. Listopada.

Ponieważ woyska mocarstw wojnę prowadzących w zaszłych ostatnio nad Menem wojennych wypadkach, przestąpiły wyiednaną traktatem pokoju Bazelskiego przez Najjaśn. Króla Imci Pruskiego dla bezpieczeństwa części północney Niemiec. Linią Demarkacyjną, z kąd spodziewać się nadal niemożna, aby upragniona neutralność dosyć ustrzeżoną była; zaczym uznał JK. Mość za rzecz słuszną wydać rozkaz Xciu de Hohenlo-

he, aby z wojskiem pod swoją komendą będącym opuścić Frankfort, i przyległe doń okolice, i powrócić do krajów JK. Mei w Cyркуle Frankońskim leżących; co też w rzeczy samej już nastąpiło.

z Lublina d. 9. Paźdź.

Dzwony tużysze ogłosiły śmierć JW. Józefa z Karpiów Potockiego, Kasztellanowej Lubel. dnia 2. miesiąca Października roku bieżącego w Lublinie zaszłej; która po 15. dniowej chorobie S. Sakramentami opatrzona, przeniosła się do wieczności. Zostawiła ta Pani żal nieukończony Mężowi swemu, a rodzinie Potockich, i całemu Rodzeństwu tę szacowną pamięć, która dowodem jest osobliwszego do niej wszystkich co ją znali przywiązania. Wrodzone przymioty cnot, które jej życie zaszczycały i obchodzenie się z bliźniemi prawdziwie ludzkie, przy zachowaniu religii i szczodroblowości dla nędznych, nieprzełamaną jej uwielbiać równie życia, iako i świętobliwego zyciścia z tego świata.

z Holsteinu d. 10. Paźdź.

Szlachta w Księstwie Holsztyńskim, i Sleswickim uchwaliła w zgromadzeniu swym na d. 8. Lipca nadać wolność wszystkim poddanym w swych dobrach. — Ze zaś dar takowy bez pewnych opłat więcej mógłby być szkodliwy, niżeli użyteczny tak właścicielom, iako i dziedzictwu ich podległym, zachowano sobie, naradzić się dostatecznie nad sposobami najkrótszemi, i najdogodniejszymi stronom obydwom. — Piękny bezwzględny przykład! otwartą z niego czerpać mogą naukę ci, którym przekonanie nie trafiało jeszcze do serca, że wieśniak tym samym jest człowiekiem, co każdy inny w społeczności ludzkiej, godzien lepszego losu, nad to śrogię obyczaj, i jakim częstokroć wiele Dziedziców bezwzględnie dotykać go zwykli.

z Rastadu d. 15. Paźdź.

Wielkie panuje w okolicach naszych nieukontentowanie z przyczyny stanowiska wojsk obcych. Korpus Xcia de Conde popełniło gwałty w miasteczku Augen. Dnia 8. zaszła tutaj krwawa kłótnia pomiędzy mieszkańcami miasta, i Austriakami. — Wielu z tych ostatnich wkładało się nożami do winnic, i ogrodów, i gwałtownie obierali im grona, zrywali owoce, i grzebali ziemiaki: obywatela nie mogąc dłużej zniesić grabieży takowej, poczęli strzelać na żołnierzy: odstrzeliwano się z

drugiej strony, tak dalece, iż nawzajem kilku zabitych i rannych zostało.

z Frankfortu, d. 24. Paźdź.

Piszą z Manheimu ze Francuzi wszystkich sposobow używają, na utrzymanie się w tym mieście. Zapewniają, że Pichegru i Merlin de Thionville znajdują się w nim: gdyby to prawdą być miało; tedy doniesienie poprzednio w pismach publicznych ogłoszone, iakoby pierwszy z nich w Paryżu zostawał, byłoby oczywiście omyłką. Austriacy zniesli most przyległy na Renie, przez spuszczenie grubych bardzo drzew naprzeciw niemu.

Oswiadczyli się podobno Francuzi ustąpić z Manheimu pod temi kondycjami:

- 1) Azeby garnizon wolno wyciągnąć.
- 2) Azeby korpusowi 6000 Francuzow, w Szafcu Nekarze przed Manheimem, (iako twierdzą) zewsząd scisnionemu wolne wyjscie do zwolone było.
- 3) Azeby szaniec Nad-Renski w ręku Francuzow pozostał.
- 4) Azeby miasto Manheim zupełnie w neutralności zachowane było, tak, aby ani wojska Cesarzkie ani Francuskie w nim oddali Niemieścicy się. —

Te kondycje miał generał Wurmser odrzucić. Tak pisze przynajmniej o tym Hamburgska stara gazeta; czas odkrycie lepiej prawdę.

z Nad-Menu d. 28. Paźdź.

Dziś prezentacją została kwatery główna Feldmarszałka de Clairfaut do Flörsheimu, a korpus wojska w okolicę Moguncyi nadciągnęło. Generalny kommissariat wojskowy Rzeszy, i kancelarya jej pozostała w Höchst. Xże Ferdynand de Württemberg stanął z korpusem 15,000. ludzi wzdłuż Renu ku Ehrenbreitstein.

z Moguncyi d. 29. Paźdź.

Wczoraj o 6tej w wieczor, wojsko Austriackie stojące obozem w Wikert, przeciągnęło całe z artylerją swoją, przez miasto nasze; dziś zrana o 5tej uderzyło na Francuzow w wszystkich ich oszańcowaniach; tak dalece że o 9tej zdobyło szturmem szaniec nieprzyjacielskie blisko Mombach z całą na nich znajdującą się artylerją. Około południa opanowali Austriacy resztę szanicy; i weszli do Marienborn, Höchstheim, i nawet do Laubenheim: Francuzi trzymają się tylko jeszcze w lesie w Mombach. Wojsko Cesarzkie wiele podobno ludzi straciło. Kula ar-

marła urwała nogę generałowi de Schmerzing, poczym w kilka godzin umarł. Generał de Wolkenstein ciężko także ranionym został. — Zguba Francuzów musi być znaczna, gdyż z wszystkich stron napadnieni zostali.

z Frankfurtu d. 29. Paźdź.

Słyszano dziś tegą i długo trwającą kannonadę. Mowią, iakoby Austriacy w wielu miejscach razem przez Ren przeysć mieli. — Skutek odpowiedział zamiarowi, do czego posłużyła szczęśliwa wycieczka garnizonu Mcgunckiego pod komendą de Neu.

P. S. Właśnie dowiadujemy się, iż woysko Cesarzkie przez Ren przeszło, dla czego coprędzey w Möguncyi na znak w wszystkie dzwony uderzono. — Twierdzą, iakoby Austriacy już do Oppenheim nadciągnęli, po okrążeniu, i zdobyciu tamecznych Szańcy.

z niętego Renu d. 31. Paźdź.

Neuwied, neutralnym miastem bydy, ogłoszone zostało, tak, że ani Austriacy ani Francuzi w nim więcey stać nie mają. — Pierwszych dni przyszłego miesiąca będzie otwarte przeysć dla poczty przez Ren od St. Goar: Most przy Neuwied stoi dotąd; lecz nikogo przezeń niepuszczają. Francuzi oszańcowali się mocno w Reindorfu. — Austriacy znowu się cokolwiek do Düsseldorfu cofnęli; tak dalece że Solingen częścią Francuzi, częścią oni nawiedzają. Przy Urdenbach zasła żwawa utarczka z forpocztami, gdzie Austriacy odpartemi bydy mieli. W Dentz przeciw Kolonii, znowu ukazują się od d. 27. Austriackie podjazdy, lecz ruszenia innego woyska niewidac.

z Westfalij, d. 30. Paźdź.

Oprocz w Düsseldorf niema wcale już Francuzów na prawym brzegu Renu, mówią, iż układ Austriaków jest przeysć przez Ren dla rozciągnięcia się od Koblentzu aż do Neufs, i opanować tę rzekę, która im bardzo jest potrzebną dla zabezpieczenia sobie żywności; gdyż kraj de Berg cały jest wyniszczony.

z Bruxellii d. 24. Paźdź.

Nowy podział kraioy Belgiickiego i Leodyjskiego uchwalony przez deputacyą zbawienia publicznego w Paryżu; wciągnięony w dziennik rady rządowej w Bruxellii jest następujący.

Kantony Gminy

1) Departament, de la Lis 28. 246
Miasto stołeczne, Bruges

2) Departament, de l'Escaur

Miasto stołeczne, Gand 27. 270

3) Departament, des deux Nethes

Miasto stołeczne, Antwerpia 23. 138

4) Drpartment, de la Dyle

Miasto stołeczne Bruxellia 38. 388

5) Departament de la Meuse infericure

Miasto stołeczne Mastrycht 30. 346

6) Departament, de l'Outre

Miasto stołeczne Leodyum 36. 376

7) Departament de Jemappe

Miasto stołeczne Mons 28. 403

8) Departament de Sambre & Meuse

Miasto stołeczne Namur 24. 387

9) Departament des Forêts

Miasto stołeczne Luxemburg 37. 787

Będzie tym czasowie osobną administracyą Flandryi bywszey Hollenderskiey pod dozorem rządu, chociaż ta składa część departamentu de l'Escaur.

Miasto stołeczne. Sas de Gand 5. 36

Zgodnie z radą rządową, reprezentanci ludu na poselstwie tutaj zostający uchwalili, aby wszystkie zakony, Opactwa, i inne korporacye duchowne podały w przeciągu 10. dni stan swych dóbr, bez czego inaczey dobra te na pożytek rzplitey tymczasowie zajęte zostaną. — W tymże samym czasie, i pod równą karą nakazano im iest, podać katalog swych bibliotek.

z Amsterdamu d. 30. Paźdź.

Przy odeysciu Poczty dowiadujemy się, że nowe zamieszanie nastąpiło w Paryżu; miało się skończyć na strąceniu wznoszącey się na nowo Gory, i aresztowaniu Talliena; dalszego potwierdzenia oczekiwać należy, (listy z Strażburga donoszą, wprowadzie o zamieszaniach w Paryżu, nieopisują, iednak pewnego onychże końca.

z Madrytu d. 24. Wrześ.

W nadgrode załug, a szczegolniey za przyłożenie się znaczne do negocyacyi pokoju z Francją, nadał Krol Xciur Alcudia, godność Xiążęcia Pokoju dlań, i iego następcow. — Na

znak tego w Herbie mieć będzie nad książęcą mitrą, głowę Janusa z wieńcem dębowym. — Re-
skrypt Krolewski w tej mierze wydany sprawił
w tutejszey Stey Inkwizycyi wielkie nieukonten-
towanie. — Mniema bowiem byż nieprawością,
nadać człowiekowi śmiertelnemu: Nazwisko. —
Książęcia Pokoju. —

Wkrótce odprawi się tu kongres pomiędzy
pierwszemi ministrami Państwa, i przełożonemi
departamentu duchownego, w celu zmniejszenia
nadto wielkiej liczby zakonów; z których boga-
ctwa znaczne mają być obrocone na ustanowie-
nia użyteczne, i na wynagrodzenie poczęści wy-
datków na wojnę wyłożonych. — Rozumieją, iż
nawprzód zaczną się od zniesienia Augustyanów,
Karmelitów, Bernardynów, i Kartuzów.

z Paryża, d. 22. Paźdź.

Konwencya narodowa przy schyłku swoim do-
syć czynną być się okazuje. Eksystencya iey pięć
dni tylko trwać będzie: — d. 27. tego mca po-
dług przepisu ma się zgromadzić ciało prawodaw-
cze. — Przed rozyskiem swym usiłuje, aby po-
zwalczeniu nieprzyjaciół wszedł stolicy, ręką
sprawiedliwości dotchnęła burzycieli po depar-
tamentach. — Od blisko pół- roku zjawiało się
było w Lionie towarzystwo pod imieniem Jezu-
sa i Słonica; które patryotów w znaczeniu iako-
by terrorystów zuchwale zabijać i okrucieństwa
przeciw nim coraz wywierać wazyło się. — Che-
nier czynił był w tej mierze wnioski; niebył
przecież dość szczęśliwy zyskać poparcie onych. —
Wczoraj na sefii odnowił swoje żądanie, podając
w imieniu deputacyow projekt do dekretu: „aby
wszyscy mairowie i prokuratorowie którzy hersz-
tów i współ-winowaycow morderstw nastąpionych
nie doniesli; i sędziowie; i oskarżyciele publiczni,
którzy tych winowaycow sądownie niescigali, zrzuceni
z urzędów byli; a ci, którzyby naprzy-
szość tak niedbałemi być się okazali, aby do wię-
zienia na lat dwa skazanemi zostali: aby reprezen-
tanci na poselstwie także znajdujący się, i depu-
tacya bezpieczeństwa ogólnego bez zwłoki wspo-
mnionych urzędników pozrucali, i winowaycow
przed sąd pociągali.“ Niedosyć natym, rzecz Le-
gendre; trzeba nadto za wszystkie te zamieszania
pociągnąć samychże reprezentantów, którzy tam
naowczas przytomni byli: ich zachowanie się w
tej mierze roztrząsać należy; wiele ztąd pewnie za-
bierzemy światła, ze wszystkie okropności, o których
zsmutkiem po tyle kroc słyszeć nam przyszło, wzra-

stały częstokroć w miarę pobłażania reprezentan-
tów wysłanych dla strzeżenia spokojności, i ducha
zgody i iedności tak potrzebney dla utrzymania na-
szej rzeczypospolitey; — oskarżał szczególnie
Chambona La tour iednego z owych reprezen-
tantów, co niedawno z ramąd powrocili: — oska-
rzony wstąpił na mównicę coprzedzay z paką papie-
row w rękę; „żadam sam, odezwie się roztrząsanie
mych postępów, mam wpogotowiu dowody,
na usprawiedliwienie się, zem nadaremno usiłował,
wstrzymać owe moderstwa: — Spor między nim,
a lewą stroną był bardzo żywy; skończył się iednak
na przyjęciu podanego przez Cheniera dekretu
i dodatku Legendra.

z Paryża, d. 24. Paźdź.

Na sefii d. 22. Barras iako kommandant sily
zbroyney zdał raport względem stanu Paryża.
„Lubo buntownicy, rzecz, zwalczeni, i rozbro-
ieni zostali, iednakże niebezpieczeństwo nie minęło.
Obrońcy rokoszantow pracują jeszcze dzielnie w
zaczysku. Mam pewne dowody w rękę, że usiłują
zgodnie przywrócić króla, parlament, i duchow-
ieństwo. Zaklinam konwencyę, do użycia naj-
scislejszych środków.“ — Tallien stwierdzał wy-
znanie Barrasa, i zapewnił, iż, iezliby środki ta-
kowe użyte niebyły, tedy w przeciągu trzech mie-
sięcy kontra-rewolucya uorganizowana zostanie.
„Ludzie, którzy wprowadzie pokonanemi lecz nie są
ukaranemi, spodziewają się znowu ukazać się na
scenę. Pierwsza czynność nowego rządu, ktorey się
lękan, będzie ogólną amnestyą ogłosić: nowe pra-
wodawstwo (dodał tonem przeszydzącym) składać
się będzie z bardzo biegłych, i doświadczonych
osób. — Wniośł więc Tallien, aby kommissya
z osób pięciu wyznaczoną była, ktoraby zatrudni-
ła się spieszenie nad podaniem środków dla zbawie-
nia oyczyzny; — przyjęto. — Kommissya w tenże
sam wieczor uformowaną została. — Bentalolle
żądał, aby wybrano doń członki głosnemi wota-
mi; — odrzucono. — Sekretne wota padły na Tal-
liena, Pons de Verdun, Florent Gayot,
Dubois-Crancé i Roux de la Marne. —
Znagła wiadomość o cofaniu się wojska przez
Ren wzburzyła umysły reprezentantów. — Spor
żywy powstał. — Tallien, i partya iego korzy-
stały z tej okoliczności dla zrucenia nowych po-
deyrzen na członki zgromadzenia, ktore był aż do-
tąd na prozno oskarżył. — Letourneur de
Marne w imieniu deputacyi zbawiania publicz-
nego uczynił o tym raport. — Po nim bardzo

wielu mówiło na pochwałę wojska, a szczególnie generała Jourdana. — Merlin de Douai mniemał ze ruszenie się to wojska, szczęśliwym jest cofnięciem się z okolicy z wszelkich dła potrzeb ogołoconey. — Carnot odezwał się, iż cofnięcie się niebyłoby dziś nastąpiło, gdyby wojska wczesniej były przepawiły się przez Ren, tak iak był deputacyi zbawienia publicznego radził. — Barras żądał, aby scisle roztrząsano, kto się temu sprzeciwił. — Pytano się, kto naowczas w deputacyi sprawował interesa wojenne? zewsząd dał się słyszeć głos: Aubry, Aubry! — Już przed niejakim czasem oskarżanym był ze arystokratow ił tylko mógł, na generalstwa osadzał, a znanych patriotow zrzucał. — Żądano więc, aby Aubry aresztowanym został. — Devars twierdził, iż przyczyną tego, nietylko niedbałość deputacyi, i naczelnikow wojska, ale i zdrada, iest. — Tallien mówił obszernie: „kaden moment, zawoła, nowe pasmo sprzyśięzenia się odkrywa nam. Cofnięcie to, przy którym roztropność Jourdana widocznie okazuje się, połączone iest z dawno przedsięwziętym systematę przeszkodzenia nam, do pomknięcia nadal theatru wojny! — Lehardi uważał Aubrego być bezobyczajnym, i nierepublikanem, zarzucał mu, iż on wstrzymał rychlejszą pżezprawę przez Ren, przez cō zamyślał zniszczyć plan rozszerzenia granic Francyi aż pod Ren. — Konwencya po wszystkich sporach wydała nrescie dekret aresztu naprzeciw Aubry, Lomont, zonie i synowi iego, La boacharderie metresse Aubrego, generałowi Miranda, i Gaxbywyszemu zażczasu Aubrego sekretarzowi deputacyi zbawienia publicznego.

Na sessyi dnia 23. Daunou donioł konwencyi w imieniu deputacyi zbawienia publicznego o znacznym zwycięstwie odniesionym nad angielską eskadrą na morzu szrodziemnym: — inny list donosi, że fregaty nasze schwytały statek przewozny z depe szami, które generał Harwey do Charettia przesyłał: — Nadworny lokay Xcia d'Artois na innym okręcie zabrany został: — Dano znać, że deputowany ieden zgromadzenia elektorálnego stanął u kratesk, żądając głosu: na przelożone iż kon stytucya zadnych połów zgromadzeń takowych poiedynezo nieuznaie, nieprzypuszczono go. — Thibau deau wstąpił na mownicę. — Winieniem oskarżyć Talliena, zawoła, iako herszta, i do wódzcę wszystkich niespokojności, które tylko od dnia 9. Thermidor (27. Lipca) zaszły. On

uzbroił niestworzą młodzież, która wysmiała de kreta wasze wsrzod tey stolicy; na niego spuszczał się emigranci, aby nazad do Francyi powrócić mogli; on stara się zgubić tych kollegow którzy przez więcej departamientow, nizeli on wybranemi zostali: On dla dopięcia swych zamiarow postawił się na czele partyi gory. On nayusilniej popierał wniosek ustanowienia kom missyi pięciu, nie dla tego, aby szodki na ocale nie oyczyzny podała, ale ażeby poczęcie nowego ciała prawodawczego wstrzymać, i rząd konstitu cyiny zwrocić. — Nie, nie, zawołało zgroma dzenie postawszy z mieysca, i poprzyśięgło, że kon stytucya daley przedtuzoną niebędzie aż do d. 27. Paźdz. — Żadam, mówił daley Thibau deau, ażeby kommissya na dzisieyszej sessyi ie szcze zdała wam rapport względnie szrodkow, dla których ułożenia wyznaczoną została. — Groźce przygotowania nieprzyjaciół, niezastraszą tego zgroma dzenia: nim sessya zakończemy trzeba uratować rzeczpospolitę. — Lewa strona, mowę Thibau deau, często mruczeniem swym przerywała. — Tallien niebył przytomny, lecz wkrótce nad szedł; — przy naywyższych oklaskach wstąpił na mownicę. — Niemam do wyrzucenia Thibau deau, rzekł, iż mię nieprzytomnego oskarżał. — Gdy powstał przeciw Robespierowi, znay dował się obecny; i miałem dosyć Serca, Zbior iego przestęptw w oczach iego czytać. — Prawda iest, mówiłem, że Zwycięstwo na d. 13. Vende miaire (5. Paźdz.) stało się iedynie na pożytek sprzyśięczow, bo wszyscy uszli mięcza sprawiedli wości, gdy tym czasem patrioci legli pod łazami ich moderczemi. Rapport, który wam kommissya uczyni, oświeci was, iż sprzyśięzenie się rzeczono olbrzymim krokiem po całej rzeczypo politey roz złało się. Wszystko nam doniesiono, cō tylko w rożnych zgromadzeniach elektoralnych dokazać usiłowano; zadrżycie słysząc o wszystkich ukrytych zamachach, których wszędzie użyto. Wyłani gonce z uwiadomieniem o zwycięstwie d. 5. wszę dzie zatrzymanemi zostali; na d. 24. (d. 16. Paźdz.) nieodebrano ieszcze urzędowych o tym wiadomości w Tulonie. [Kommissya poda wam szrodki dla dosię gnienia winowaycow, ktokolwiek oni bądź są; oświa dca iednak, iż zadney zawziętości nierozściaga do osob: — bezwzględny okiem uważa tylko zbro dnie, ktoremi gotowano zgubę rzeczypo politey. — W imieniu tey kommissyi dopraszam się, aby konwencya aż do d. 5go Brumaire (26. Paźdz.)

nieustająca się ogłosiła. — Sprzeciwił się temu wnioskowi Thibaudéau, twierdząc, iż ogłoszenie takowe nieustanności, byłoby anarchią. — Larevellière-Lepaux wspart zdanie Thibaudéau; dowodził nadewszystko, iż takowy środek jedynie na zniszczenie Konstytucyi, i nowego nastąpić mianego rządu dąży; iż zamach jest czających się nieprzyjaciół, aby, gdy wielu znudzonych publicznemi czynnościami deputowanych iakiegokolwiek spocznienia potrzebiują, przez ogłoszenie nieustannych sesyi mniejszość przeciwną powszechnemu Dobru sfanować mogła prawa. —

Nie jeden zapewne ciekawością jest zdięty, iaki koniec z poróżnienia tak widocznego członków dzisiejszey konwencyi nastąpi. — Partya Thibaudéau zda się teraz być najmocniejsza. — Pogromca Robespiera jednakowemu, z nim pewnie podpadnie losowi. —

Zgromadzenie elektorale tuteysze już się rozszło. — Z departamentów odbieramy wiadomości o wyborach podobnych Paryskim. — W Lyonie wotowano także na Talliena, Dubois-Crancé, Cheniera, Louvet i Vilet. — *Général Menou* oddany został do sądu rady wojkowej; ustanowiono czwartą osobno na sądzenie *Commartin*. —

Konwencya na wniosek *Colombela* w imieniu deputacyi bezpieczeństwa ogólnego przedłożyła sprawowanie obowiązków rad wojkowych na sądzenie wspólników ostatniego wzburzenia ustawnionych, aż do dnia 5. Brumaire (d. 2. Paździ.)

Dnie 5. 16. tego Mca pociągnęły za sobą odmianę stroiu. — Suknie eleganckie powoli znikają; zaczyna już nosić wielkie szarawary, włosy gładko czesane, i długie wąsy.

Dekretowała konwencya, iż stroiem członków ciała prawodawczego, i dyrektorium wykonawczego będzie suknia kraju Francuskiego. — Deputacya oświecenia publicznego obowiązana jest podać iak naysprędszy raport względnie szczegółów tego stroiu.

D. 20. o 7miej w wieczor, ukazało się na niebie nadzwyczajne widziadło. — Na zachod widziano chmurę czarną i gęstą roschodzącą się na horyzoncie; część jedna nieba była iasną; w szrodku chmury, rozeznac było promień światła przenikający; przebiegał się przez powietrze, i udzielał swej jasności, inney chnuerze mniej gęstej na wschodzie będącej. — Trwało to przez półgodziny; promień światła nieszczęśliwie zniknął, a od strony

połnocy uyczano nie zliczoną moc świecących promieni, które połączone z mgłą, co ziemię okrywała, czyniły osobliwszy widok. — Luna tu nowego rodzaju zaśluguie na uwagę astro-nomów.

z Londynu d. 23. Paździ.

Trochęśmy sobie odetchnęli po trwodze, którąśmy mieli o konwoy nasz na Morzu śródziemnym. — Śrąta zawsze będzie znaczna; lecz z tego wynikać nie jest tak wielkie, iakiego się obawiano. — Fregaty nasze *l'Argo* i *la Junon* przybyły do *Portsmouth* z 20. kupieckimi okrętami; podług listów z *Douvres* przedwczoraj, nietylko dwa inne okręta z morza śródziemnego tam zawinęły; lecz widziano nadto kilkanaście z tego konwoiu.

Fregata *le Jason*, po przeprawie trzydniowej z *Wbrzeża de Quiberon* przybyła do *Plymouth*. — Na niej przyplłynął *Xze de Bourbon* z wielu oficerami emigrantami z *Wyspy Dieu*; *Książę d'Artois* pozostał tam jeszcze. O *Charecie* nie słychać już nic od wielu dni; legła się, aby nie był schwytany przez nieprzyjaciela. Z 30.000. ludzi, których, iak powiadano, miał mieć pod swoją komendą, 3000. tylko było uzbrojonych. — Uważają to wyprawę za zupełnie zgubioną. — Konie dla kawalerii poczęści pozdychały wczasy przewozu; częścią na wyspie *Dieu* dla niedostatku obroku powyniszczaly, i wiele z nich z tej przyczyny dobito. Oficerowie Angielscy bardzo nieprzyjemnie opisują stan tej wyspy.

Wielu mniema, iż eskadra Francuzka, co napadła na nasz konwoy na morzu śródziemnym płynie z wojskiem i amunicyami przeznaczone mi do *Jady* zachodniej.

D. 15. *P. Dundas* odprawił podróż do *Cantorbery*; mówią że się widział z Francuzkim kommissarzem *Monneron*. Ten wyjechał nazajutrz do *Douvres*; zkąd miał być udać się do *Deal*.

Pod dniem 19. piszą z *Deal*, że *P. Monneron* przybył tamże zrana tego samego dnia, i wsiadł na statek amerykański dla popłynienia do *Francyi*. Ponieważ zostawił swego towarzysza w *Cantorbery*, rozeszła się więc wieść, że wyjechał tylko po nowe instrukcye z pełniejszą mocą; zaczynał zkąd na nowo mówić o układach pokoju.

Donoszą nam miłą wiadomość z *Dublina*, że różne korpusa buntowników pod nazwiskiem *De-*

scenderow, prosili się o przebaczenie składając sami broń.

Nietrzymano wiele o kopaniu złota w Hrabstwie Wiklow w Irlandyi, a przynajmniej uważano doniesienia o tym być przesadzone. — Listy świeże potwierdzają rzeczywistość. — Coraz zdaje się być rzecz bardziej interesującą: Tyflacami chłopcy i robotnicy wykopują ziemię; nadspodziewanie wiele dobywają. Hrabiowie de Carrysford, d'Arran, i d'Ormond posiadają te bogate ziemie o 28. mil. od Dublina. — Złotnicy z tego ostatniego miasta często tam jeżdżą, i płacąc uncyą dobytego kruszcza złota, po 4. funty szterling:

Znaleziono nową minę złota, i srebra na wyspie Lewis, niedaleko brzegów Szkocyi, leżącej.

z Londynu d. 27. Paźdź.

Dzień dzisiejszy będzie bardzo ważny dla całego narodu; czynności jego mogą wielkie za sobą pociągnąć następności nadal. — Na równinach wokoło Londynu zebrano się do 200,000. ludzi; naradzają się nad Adresem do Króla względem Reformy Parlamentu podać mianym. — Zaspokoiemy ciekawość publiczności opisaniem tego zdarzenia w przyszłym numerze gazety.

Publicandum. Garkuchnie nowo postawione przed Bramą Wrocławską mają być przez licytacją w trzyletnią arendę wypuszczonemi, do którego licytacji jestznaczony termin na Ratuszu, dnia 27. Novembra przed południem o godzinie 11. przed Deputatem Jmć Panem Mencil miasta sendykim; o czym więc, ochotę mającym do dzierzawy takowej, donosi się. Poznań d. 27. 8bris 1795.

Miasto JK. Mci Poznań Magistrat.

v. Lossow. Menzel. Schoenfeld.

Obwieszczenie. Podaie się powszechności niniejszem obwieszczeniem do wiadomości i ściślego przestrzegania, że

- 1) na ordynaryjne ponczochoy wełniane
 - 2) na ewerstafings
 - 3) na kałamaykę
 - 4) na kamloty
 - 5) na płotna saskie i
 - 6) na saskie hułtki płocienne
- od tąd nikomu paszporty pozwalające wprowadzanie tych towarów, do tej Prowincyi wydawane nie będą. Przeciwnie zaś
- 1) na harbino
 - 2) na materye wełniane pasowe
 - 3) na barakany
 - 4) na biały haman i cassas
 - 5) na lekkie florenrynskie tastry
 - 6) na kitayki
 - 7) na boie iedwabne
 - 8) na lekkie iedwabne maylandzkie hułtki
 - 9) na cyce na haman i cassas drukowane i
 - 10) na ordynaryjne bawełniane szwycars. hułtki
- na daley wydawane będą takowe paszporty, ie-

dnakowo za opłatą cła po dziesięć od sta. Dan w Poznaniu dnia 28. Października roku 1795.

Kamera Woyłkowa i Dzierżaw JK. Mci Prusł-Południowych.

Obwieszczenie. Królewka Południowa-Pruska Regencya Poznańska zapożywa publicznie niniejszym piśmem Kanonika i Proboszcza Prolewicza z Nietrzanowa, przeciwko któremu za przyłożenie się do insurrekcyi przeszłoroczney w tuteyszej prowincyi wybuchłey, i dla tego, iż na wyszłe przywołania patenta 24go Września roku 1794. 10. Grudnia roku 1794. i 10. Lutego 1795. jeszcze do krajów Królewskich Pruskich nie powrócił, na zażalenie pod dniem 13. Lipca roku bieżącego imieniem i na wniesienie fiskalne najwyższego fiskala Moskwy process konfiskacyjny rozpoczęty został, aby natychmiast a to w przeciągu 9. miesięcy a naypoźniej na terminie ostatnim i nieodzownym 5go Czerwca 1796. przed południem o godzinie 9. przed wyznaczonym deputowanym Regencyinym Asseßorem Fronumę w tuteyszej Regencyi w osobie stanął, z zarzucenego przyłożenia się do insurrekcyi, oddalenia się z krajów Królewskich i dla czego aż dotąd jeszcze nie powrócił, tłumaczenie dał, i w ten czas prawnego słuchania i dekrety oczekiwał, przy swoim zaś powtornym nieposłusznym niestawieniu się spodziewać może, że wszystkie od urzędników fiskalnych w skardze konfiskalney podane czynności, za prawdziwe uznane, i według praw krajowych szczegulnie zaś według wyż wzmiankowanych patentow jego wszystek majątek fisco przyznany będzie. Dan w Poznaniu dnia 10go Sierpnia roku 1795.